

dödsknäppen. — *Syn.* Tillräckligt, Basta. — 2) Temligen. *Bra n. Han är stor n.* — 3) Allför. *N. stor, liten, trång.* — 4) Visst, visserligen, utan tvifvel. *N. går det an. Han lär n. komma. Det lär n. bli svårt att lyckas deri. N. vet man, huru det går till. N. vill man, att yxan skall gå; men ingen vill hålla i skafvet. Jag får n. se det framdeles.* — 5) Brukas nästan som interjektion i uttrycket: *Det var n.!* hvarmed betecknas en känsla af öfverraskning, häpnad, o. s. v. *Vet du, han har vunnit högsta vinsten på lotteri. Det var n.!*

A nm. *Nog* har afseende på myckenhet, som man ästundar af en sak; *Tillräckligt* på hvad man behöfver för sitt ändamål.

NOGA, a. oböjl. (kompar. *Nogare*; superl. *Nogast*) 1) Noggrann. *Han är mycket n. i uppfyllandet af sina pligter.* — 2) Som fordrar noggrannhet, punktlighet; nogräknad. *Vara n. om respekten. Han är n. i den delen.* — 3) Ganska sparsam, hushållsaktig, nästan snål. *Hon är mycket n. mot sina tjenare. Vara n. om pennningen, styfvern. N. om tiden, rädd om den, mån att ej förspilla den.* — 4) (om sak) a) Noggrann. *Gifva n. akt på någon. Göra n-ste reda för sig.* — b) *N-ste priset, lägsta priset, hvartill en vara kan säljas.*

NOGA, adv. 1) Noggrant, uppmärksamt, riktigt. *N. uppfylla sina skyldigheter. Höra n. på. När jag ser n-re derpå. Han ser ej så n. derpå,* är dermed ej så nogräknad. *Man kan ej så n. veta. Se n. efter en. Han räknar ej så n. med oss.* — *Syn.* Granneligen. — 2) Väl, fullkomligt, så mycket som möjligt. *Han är n. bevandrad i den vetenskapen. Pruta n.* — *Som n-st,* adv. Med knapp nöd. *Han slapp som n. undan.*

NOGGRANN, a. 2. 1) (om person) Som strängt afmäter allt efter en viss måttstock: a) Mån att med sträng riktighet göra, verkställa, uträtta allt, hvad man företager. *N. i uppfyllandet af sina pligter.* — *Syn.* Sträng, Punktlig, Accurat. — b) Som af andra fordrar noggrannhet. — 2) (om sak) Som sker, gjord med noggrannhet. *N-t uppfyllande af pligt. En n. beräkning.* — *Syn.* (för alla bem.) Noga.

NOGGRANNHET, f. 3. 1) (om person) a) Egenskapen att vilja strängt, riktigt göra, verkställa, uträtta allt, hvad man företager. *N. i sina pligters uppfyllande.* — *Syn.* Punktlighet, Accuratess. — b) Egenskapen att af andra fordra samma iakttagande af sträng riktighet i allt. — 2) (om sak) Sträng, fullkomlig riktighet. *N-en af en uträkning, beräkning.*

NOGGRANT, adv. På ett noggrant sätt, med noggrannhet. *N. uppfylla sina skyldigheter.* — *Syn.* Noga, Punktligt.

NOGHET, f. 3. (föga brukl.) Mycken sparsamhet, öfverdrifven hushållsaktighet.

NOGRÄKNAD, a. 2. Egentl.: Som vid räkenskaps uppgörande räknar noga, d. v. s. ej efterskänker det minsta. Brukas fig. om den, som af andra fordrar strängt iakttagande af pligt, uppmärksamhet. *I den punkten är han mycket n.* — *Syn.* Noga, Laggrann, Grannlaga, Granntyckt, Grannräknad.

NOGSAMT, adv. Tillräckligt. *Det är n. bekant, att...*

NOJS, n. sing. oböjl. (fam.) Se *Spe, Gäck. Hålla n., gäckas.* — *Syn.* Se *Begabbert.*

NOKTAMBUL, nåcktammbul, m. 3. (från lat.) Se *Somnambul.*

II.

NOKTAMBULISM, nåcktammbulism, m. sing. Se *Somnambulism.*

NOLL, n. 3. (egentl. *Null*, af lat. *Nullus*, ingen) 1) Ingenting, intet. *Förklara för n. och af intet värde, förklara ogiltig. Af n. och intet värde, ogiltig.* — 2) (aritm.) Tecknet 0, som utmärker frånvaro af någon talstorhet.

NOLLA, f. 1. 1) Siffran noll (0). — 2) (fig. fam.) Person utan all betydighet.

NOLLKRYSS, n. 3. (skepp.) Bredaste stället på ett fartyg.

NOLLKRYSS-SPANT, n. 3. (skepp.) Medelspantet på ett fartyg eller det vid fartygets största bredd.

NOMAD, nåmád, m. 3. (från grek.) En, som vandrar omkring med sina hjordar, utan fast bopingsplats. — *Ss. N-folk, -lefnad.*

NOMADISERA, nåmadisera, v. n. 1. Kringvandrande såsom nomad, utan fast bopingsplats.

NOMADISK, nåmadissk, a. 2. Kringvandrande på nomaders vis, utan fast bopingsplats.

NOMENKLATUR, nomännklatur, f. 3. (af lat. *Nomen*, namn) Förteckning på de termer och uttryck, som särskilt tillhöra en konst eller vetenskap.

NOMINAL, --ál, a. 2. (vetensk.) Som har afseende blott på namnet, ej på saken.

NOMINALVÄRDE, --álvärde, n. 4. Se *Nominell värde* (under *Nomínel*).

NOMINATION, ---tschón, f. 3. 1) Utnämning. — 2) Rättighet att utnämna.

NOMINATIV, ---í'v, m. 3. (gram.) Första kasus i den latinska och efter denna bildade språkläror. Subjektets kasus, Hufvudsakställning. [— tif, — tivus.]

NOMINEL, --ná'll, a. 2. Som är blott till namnet. *N-t värde*, som en sak har till namnet eller i den allmänna meningen, men ej i verkligheten (Namnvärde; motsats: Realvärde).

NONA, nóna, f. 1. (lat.; i musik) Nionde tonen ifrån grundtonen.

NON PLUS ULTRA, nånn pluss últra. Latinskt uttryck, som egentl. betyder: intet derutöver, och säges om det som är oöfverträffligt, det högsta, bästa i sitt slag.

NONSENS, nånnsåns (efter franska uttalet: nongsånn), n. sing. oböjl. (fr. ord af lat. *Non*, icke, och *Sensus*, förnuft) Oförnuft, omening, orimlighet.

NOPP, n. sing. Små knutar, garnändar och smolk på kläde.

NOPPA, v. a. 1. Utrycka noppet af kläde. — *N. sig*, v. r. Se *Noppra sig.* — *Noppande*, n. 4. o. *Noppning*, f. 2.

NOPPA, f. 1. Liten knottrig ojemhet på kläde.

NOPPARE, m. 3. — PERSKA, f. 1. Arbetsbjön på en klädesfabrik, som noppar kläde.

NOPPIG, a. 2. Full med noppor. — *Noppighet*, f. 3.

NOPPJERN, n. 3. Fjädertång, hvarmed kläde noppas.

NOPPRA, v. a. 1. 1) Se *Noppa.* — 2) Med fingerspetsarna borttaga små ojemheter ifrån ytan af en sak, isynn. kläder. — *N. sig*, v. r. (om fåglar) Med näbben plocka bort ohyra och orenlighet ifrån skinet.

NOPPSAX, f. 2. eller

NOPPTÅNG, f. 3. pl. — *tånger.* Se *Noppjern.*

NORD, m. sing. (mest i bestämd form) 1) Se *Norr. Åt, från n-en. Vädret blåser från n-en.*